THE SHEPHERD OF ISRAEL

Subscription Price
50 Cents a Year.

JOSEPH HOFFMAN COHN, *Editor*

VOL. XXVI No. 10
JUNE, 1943

Who Crucified Christ?

By DANIEL FINESTONE

AFTER nearly two thousand years the question, "Who crucified Christ?" is still being asked. Justly or unjustly Christendom has charged the Jewish nation with the responsibility for the death of Jesus Christ. The enemies of the Jewish people, especially in countries where the Greek Orthodox and Roman Catholic religions are dominant, have often made His death an excuse for bitter insults and cruel attacks upon them. Thus one of the leading Jewish papers of Germany wrote some years ago, "His (Christ's) death was made the means of inciting hatred and strife against us." So it is not surprising that this is a subject often avoided among Jewish people. Our only desire in discussing such a vexed question as this is to throw light on it so that our Jewish readers may know the facts.

The Actual Facts

From the historical accounts found in the Gospels of the New Testament, we learn the details of the life and death of Christ. Every Jew should be familiar with this important history. Today even Rabbis are teaching the New Testament to classes of Jews, and Christ has been acclaimed by Jewish thinkers as, "The Great Teacher of Mankind." Max Nordau, famous criminologist and Zionist, has said of Him, "Jesus is Soul of our Soul, Flesh of our Flesh. Who then could think of excluding Him from the people of Israel?...He honors our race, and we claim Him, as we claim the Gospels flowers of Jewish literature." Dr. Graetz, the Jewish historian, wrote, "High minded earnestness and spotless purity were His undeniable attributes."

It is no wonder that His untimely death as been called "the tragedy of the ages." Upon whom then must the guilt for this crime rest? Some hold the Romans to be the perpetrators of this deed, others accuse the Jews, and still others see His death as at the hand of God. Space permits only a brief discussion of these three views.

Were the Romans Guilty?

First, let us consider the part played by the Romans in His death. We learn from the records that Pontius Pilate, the Roman Governor of Judea, passed the sentence of death upon Him, and that Roman soldiers were the executioners. Must we not then hold the Romans responsible? Only partly, for Pilate was coerced by the Jewish leaders into this gross miscarriage of justice. They charged Him with treason against Caesar because He claimed, so they asserted, to be the King of the Jews, and for this they demanded His death. But to this charge, Jesus replied,

> "My kingdom is not of this world: if my kingdom were of this world, then would my servants fight." **John 18:36.**

But although Pilate found Jesus innocent of this charge, yet for political reasons, he weakly acceded to their demands for His death and tried to shift back the responsibility for it upon the accusers of Christ; for we read:

> "When Pilate saw that he could prevail nothing but rather that a tumult was made, he took water and washed his hands before the multitude, saying, I am innocent of the blood of this just person: see ye to it." **Matthew 27:24.**

But Pilate does not thereby clear himself of guilt. As to the Roman soldiers, no thinking person would hold them responsible, for they were merely doing their duty as the agents of the law in carrying out the sentence of death.

Was the Jewish Nation Responsible?

Secondly, what is the responsibility of the Jewish nation in this unjust execution? We read,

> "And the chief priests and the scribes sought how they might put him to death; for they feared the people." **Luke 22:2.**

The Sanhedrin, which was composed of the chief priests, scribes and elders of the people, hatched the plot to put Christ out of the way. His teaching was undermining their prestige and threatening their power, for they saw that the masses were turning from them to follow Him. His death to them became a political necessity. Blinded by prejudice as to His true character, they regarded Him as a mere man who yet claimed to be the Messiah.

These Jewish rulers, aided by the treachery of Judas, the false disciple, and by their act of coercing the Roman Governor, secured Christ's speedy execution. It should be evident to all that while, on the one hand, the Jewish people as a whole were blameless, it is equally true, on the other hand, that their leaders were criminally guilty. Yet the stigma for this crime has been laid upon the entire nation. One cannot but feel that it has been a sad injustice to have charged a whole nation with the iniquity of a few, even though the few were the ruling body of the people.

But the question which has perplexed many Jewish people is this: If Jesus truly is the Messiah of Israel, why did He permit Himself to suffer death at the hands of His enemies? To this we reply that Messiah's death was long foretold in the Hebrew Scriptures, which prophecy was fulfilled in Christ's death.

Was God Responsible?

Now let us consider the view that the death of Jesus was at the hand of God. The Prophet Isaiah, centuries before the coming of Christ, foresaw the death of the Messiah, and wrote,

> "Yet it pleased the Lord to bruise Him; He hath put Him to grief: when Thou shalt make His soul an offering for sin, He shall see His seed, He shall prolong His days, and the pleasure of the Lord shall prosper in His hand." **Isaiah 53:10.**

Few Jewish people have understood that the Messiah must die as an offering for sin, and thus become the last great Sacrifice, bringing salvation to all mankind. All the animal sacrifices of olden times definitely pointed to this which God did when He gave His Messiah to die as a Sacrifice. Apart from this interpretation the sacrifices in the ancient Jewish ritual become empty and meaningless. They were all based upon the truth that "it is the blood that maketh atonement for your souls" (Leviticus 17:11). The death of Christ, which fulfilled all those sarcifices, swept them away into the discard and they have ever since been discontinued. Now, any one, whether Jew or Gentile, who believing God's Word, accepts by faith the death of the Messiah, the Lord Jesus Christ, as his or her offering for sin, receives forgiveness by virtue of His shed blood.

What You Must Do.

No human act alone, whether of the Romans or of the Jews, could have robbed Jesus Christ of His life had not God Himself given Him into the hands of man to be put to death, and then raised Him to life again on the third day (John 19:11).

Published Monthly, except bi-monthly during July and August by the American Board of Missions to the Jews, 27 Throop Ave., Brooklyn, N. Y. Entered as Second Class matter April 4. 1922, at the Post Office, Brooklyn, N. Y., under the Act of March 3, 1879. Accepted for mailing at special rate of postage provided f in section 1103, Act of October 3, 1917. Authorized December 30, 1937. *PRINTED IN U. S. A.*

That the human agents in His death did not commit the unpardonable sin is seen in the fact that many of the very Jews who formerly had cried, "Crucify Him!" soon became His most ardent followers. Jesus looked into their hearts and knew that what they did, they did in ignorance. He therefore prayed for them, "Father, forgive them; for they know not what they do."

Most of the objections and opposition to the Lord Jesus even at the present time, is because people do not know Him or His teaching. We owe it to ourselves to get acquainted with Him and the true facts regarding Him. The New Testament contains all the facts regarding His life and His teaching, and also His death and resurrection. If any reader should desire to obtain a copy, one can be secured in English, Yiddish or Hebrew, by writing to this paper. It will be sent without charge. Do not delay. Your soul's salvation depends on knowing the Lord Jesus Christ, Whom to know is life everlasting.

How To Cure Snake-Bite

"And the people spake against God, and against Moses, Wherefore have ye brought us up out of Egypt to die in the wilderness? for there is no bread, neither is there any water; and our soul loatheth this light bread. And the Lord sent fiery serpents among the people, and they bit the people; and much people of Israel died. Therefore the people came to Moses, and said, We have sinned, for we have spoken against the Lord, and against thee; pray unto the Lord, that he take away the serpents from us. And Moses prayed for the people. And the Lord said unto Moses, Make thee a fiery serpent, and set it upon a pole: and it shall come to pass that every one that is bitten, when he looketh upon it, shall live. And Moses made a serpent of brass, and put it upon a pole, and it came to pass, that if a serpent had bitten any man, when he beheld the serpent of brass, he lived." Numbers 21:5-9.

OUR FATHERS had been disobedient. This was nothing new, for they had disobeyed God so many times before this, that it is a wonder that God could be so patient with them. Many times He called them stiff-necked, hard-hearted people, disobedient, willful, twisted in mind. But over and over again He said, "I am the God of Jacob, I change not; therefore are ye children of Jacob not consumed." The reason, therefore, why we are not now totally destroyed today, is because God has been faithful; and no matter how bad we were, God has never gone back on His promises to Abraham, Isaac and Jacob.

But now they had sinned again, and they spake against God. And God had to punish them. He sent fiery serpents with deadly bites, and many Israelites paid with Death that day the penalty of disobedience to God.

Then God saw the repentant hearts of the people, for they came running to Moses crying, "We have sinned!" And that cry, "We have sinned!" always finds God with an aching heart, eager to forgive. So God told Moses to make a brass serpent, and to set it upon a pole; and he told the people, "Every one that is bitten, when he looketh upon it, shall live!"

Try the Snakes at the Zoo

And, lo, it was even so! Every Israelite who looked upon the brass serpent was immediately healed. Why? Because he obeyed God—he did as he was told—he looked upon the brazen serpent. Now, if you are sick, you can go out to the Zoo and look at all the serpents you want to, for a million years to come, and yet you will not get well. But if God told you to go and look, and you obeyed, you would get well in a second. Do you see the difference?

Fifteen hundred years later, the Lord Jesus Christ was talking one day to a very smart Jew, whose name was Nicodemus—a great Rabbi, and a leader among the Jews of Jerusalem. To Nicodemus the Lord Jesus Christ said:

"And as Moses lifted up the serpent in the wilderness, even so must the Son of man be lifted up: That whosoever believeth in him should not perish, but have eternal life. For God so loved the world, that he gave his only begotten Son, that whosoever believeth in him should not perish, but have everlasting life." John 3:14-16.

For two thousand years now we Jews have wandered over the face of the earth, sick, bitten with the serpent bites of many massacres—right up to the present moment—and during all these years God has been saying to us, "The Son of Man is lifted up, look upon Him and live." But we are so stubborn and so disobedient that we have persistently refused to obey God.

Remember, every poisoned Jew in the wilderness who refused to look upon the brass serpeant, **died**. No excuses, no arguments, no wisdom, none of these things had any effect. "Look upon the brazen serpent!" was the order.

God Demands Just One Thing

Why should you expect that God will deal with you any differently now? All that He asks is that you shall obey Him. He has set His seal upon the Lord Jesus Christ, His only begotten Son, and has told us to obey His Son. One day when the Son was here upon the earth, He took three of His disciples up into a high mountain, and a wonderfully strange thing happened there. We will let you read the record for yourself:

"And after six days Jesus taketh Peter, James, and John his brother, and bringeth them up into a high mountain apart. And was transfigured before them: and his face did shine as the sun, and his raiment was white as the light. And, behold, there appeared unto them Moses and Elias talking with him. Then answered Peter, and said unto Jesus, Lord, it is good for us to be here; if thou wilt, let us make here three tabernacles; one for thee, and one for Moses, and one for Elias. While he yet spake, behold, a bright cloud overshadowed them: and behold, a voice out of the cloud, which said, "This is my beloved Son, in whom I am well pleased; hear ye him." Matthew 17:1-5.

Hear ye Him! This is what you must do if you are going to obey God. You must hear the Lord Jesus Christ! And the Lord Jesus Christ said,

"And as Moses litfed up the serpent in the wilderness, even so must the Son of man be lifted up: That whosoever believeth in him should not perish, but have eternal life." John 3:14,15.

Dear Jewish Reader: Are you poisoned with the bite of the serpent? Are you tired of your sins and of your aimless life? Do you want to be healed? Do you want true joy, and peace, and the sure knowledge of salvation? Then look to Him who was lifted up on the cross, crucified for your sins, that you might have forgiveness and peace. Will you look to Him?

See the Christ uplifted high, Hallelujah!
Whosover will believe,
Life eternal shall receive.
For the soul shall never die, Hallelujah!
That will look to Him and live.

Look and live, Look and live,
Look, look to Him, and live!
For the message is to you:
There is nothing you can do,
Only look, look and live!

AMERICAN BOARD OF MISSIONS TO THE JEWS, Inc.

Original work established by Leopold Cohn in 1894

HEADQUARTERS BETH SAR SHALOM
Throop Avenue and Walton Street
Brooklyn, N. Y.

VISIT OUR MISSIONS

Pittsburgh, Pa.: 5843 Forbes Street. **Philadelphia, Pa.:** 717 Walnut Street. **Buffalo, N. Y.:** 206 N. Park Avenue. **Seattle, Wash.:** 937 Twentieth Ave. **Los Angeles, Calif.:** 2005 Brooklyn Avenue. **Des Moines, Iowa:** 501 College Avenue. **Denver, Col.:** 1671 Washington Street. **Columbus, Ohio:** 134 Clinton Heights Avenue. **Miami, Florida:** 502 N. Miami Avenue. **Montreal, Quebec, Canada:** 537 Laurier Avenue West. **Hamilton, Ontario, Canada:** 39 King William Street.

COME TO OUR MEETINGS

Sunday night — 8 o'clock
Tuesday night — 7 o'clock
Friday night — 8 o'clock

לאָמיר דאַרום באַטראַכטען די מיינונג אַז ישוע'ס טויט איז געוועזן פון גאָט'ס האַנד.

דער נביא ישעיה, האָט מיט יאָהר־הונדערטע בעפאָר דעם געבורט פון ישוע, פאָראויסגעזעהען, דורך דעם רוח הקדש, דעם טויט פונ'ם משיח. און אַזוי לייענען מיר:

„און ער האָט געגעבען מיט די רשעים זיין קבר און מיט די רייכע אין זיין טויט, אָבוואָהל ער האָט קיין אונרעכט געטהון און עס איז נישט געוועזן קיין פאַלשקייט אין זיין מויל. אָבער גאָט האָט איהם געוואָלט צושטויסען. ווען דו וועסט מאַכען זיין נפש אלס א קרבן אשם, וועט ער זעהען זאמען און לאנג לעבען און דאָס באגערען פון גאָט וועט אין זיינע הענד באגליקען". (ישעיה נ"ג, 9 און 10).

אייניגע פון אידישען פאָלק האָבען פאַרשטאַנען אַז דער משיח מוז שטאַרבען אַלס אַ קרבן אשם, אַלס אַ אָפּפערונג פאַר אונזערע זינד; צו ווערען דער לעצטער און גרעסטער קרבן, און מיט דעם צו ברענגען דערלעזונג פאַר דער גאַנצער מענטשהייט.

אַלע קרבנות אין די אַלטע צייטען האָבען זייכער אָנגעצייגט, אַלס אַ פאָרבילד, אויפ'ן משיח, וועלכען גאָט ב"ה האָט מקריב געוועזן אַלס אַ קרבן.

אויסער דיזער פאַרטייטשונג, זיינען די קרבנות פוסט און באַדייטונגלאָז. זיי אַלע זיינען געוועזן באַזירט אויף דער פעסטער תקנה: "כי־הדם הוא בנפש יכפר." דאָס מיינט: "ווייל עס איז דאָס בלוט וואָס איז מכפר פאַר דער זעעלע" (ויקרא י"ז, 11).

דער טויט פונ'ם משיח, וואָס איז די דערפילונג פון די קרבנות, האָט זיי אינגאַנצען באַזייטיגט, און פון דאַמאָלט אָהן האָבען זיי אינגאַנצען אויפגעהערט.

דעריבער, יעדער איינער, איד אָדער גוי, ווען ער גלויבט גאָט'ס וואָרט און נעמט אָהן מיט אמונה דעם טויט פון ישוע אַלס אַ אָפּפערונג פאַר זיינע זינד, קריגט פון גאָט ב"ה סליחות חטאים.

יעצט, וואָס זאָל זיין אונזער שטעהלונג?

קיין מענשליכע האַנדלונג פון זיך אַליין, זאָל זי געוועזן קומען פון די רוימער אָדער פון די אידען, וואָלט ניט געקענט אָוועקרויבען פון ישוע המשיח זיין לעבען, ווען גאָט ב"ה אַליין וואָלט איהם ניט איבערגעגעבען אין די הענט פון מענטשען געטויטעט צו ווערען און דאַן, אויפ'ן דריטען טאָג, איהם מחיה מתים זיין. (יוחנן י"ט, 11).

די אורזאַכע וואָס פיעלע זיינען געגנערס אָדער פיינדליך געשטימט געגען ישוע'ן, אַפילו אין איצטיגער צייט, איז דערפאַר וואָס זיי וויסען זעהר ווייניג וועגען איהם און נאָך ווייניגער וועגען זיין לעהרע. עס איז פאַזיטיוו יעדען איינעמס פליכט צו באַקאָנען זיך מיט די אמת'ע פאַקטען פון זיין לעבען און ווירקונג. דער ברית חדשה ענטהאַלט אין זיך אַלע פאַקטען וועגען זיין לעהרע, לעבען, טויט און תחית המתים.

יעדער ערענסטער לייזער פון די שורות, וועלכער וואָלט וועלען האָבען אַ קאָפּי פונ'ם ברית חדשה, קען אַזעלכע קריגען אין ענגליש, אידיש אָדער העברייאיש, שרייבענדיג צום רעדאַקטאָר פון דיזען פייפער. ס'וועט אייך אַרויסגעשיקט ווערען פריי — אָהן קאָסט.

ווי אַזוי צו היילען פון שלאַנגען-ביסע

„און זיי האָבען גערעדט געגען גאָט און געגען משה, פאַר וואָס האָסט דו אונז ארויסגעבראַכט פון מצרים אז מיר זאָלען שטאַרבען אין דער מדבר? וואָרים ס'איז נישטאָ קיין ברויט און קיין וואסער און אונזערע לייבער עקעלט וועגען דעם לייכטען ברויט. און גאָט האָט אָנגעשיקט אויפ'ן פאָלק די ברענענדיגע שלאַנגען און זיי האָבען געביסען דאָס פאָלק און פיעל פאָלק פון ישראל איז געשטאָרבען. און דאָס פאָלק איז געקומען צו משה און זיי האָבען געזאָגט, מיר האָבען געזינדיגט, ווייל מיר האָבען גערעדט געגען גאָט און געגען דיר, בעט גאָט אז ער זאָל אָפּטהון פון אונז די שלאַנג, און משה האָט געבעטען פאַר'ן פאָלק. און גאָט האָט געזאָגט צו משה, מאַך דיר א ברענענדיגע שלאַנג און טהו זי אויף א שטאַנג, און ס'וועט זיין יעדערער וואָס איז געביסען געוואָרען אז ער וועט זי אָנזעהען, אַזוי וועט ער לעבען. און משה האָט געמאַכט א קופּערנע שלאַנג און האָט זי ארויפגעטהון אויף א שטאַנג, און ס'איז געווען ווען א שלאַנג האָט איינעם געביסען און ער האָט געבליקט אויף דער קופּערנער שלאַנג, אַזוי איז ער געבליבען לעבען." (במדבר כ"א, 5 ביז 10)

דאָס וואָס אונזערע אור־עלטערען זיינען געווען אונגעהאָרכזאַם איז גאָהר קיין נייעס ניט. זיי האָבען ניט געפאָלגט גאָט ב"ה פאַר פיעלע מאָל. און ס'איז צום באַוואונדערען ווי גאָט ב"ה האָט געהאַט אַזוי פיעל געדולד מיט זיי. פיעלע מאָל האָט ער זיי אָנגערופען "עם קשה עורף"—אַ האַרטנעקיג פאָלק, אביר־לב — שלעכט־האַרציגע, עם סורר ומורה — אַ אונגעהאָרכזאַמעס און ווידערשפּעניגעס פאָלק, — אָבער ער האָט אויך געזאָגט: "כי אני ד' לא שניתי ואתם בני־יעקב לא כליתם", דאָס מיינט: "וואָרים איך בין גאָט, איך פאַרענדער מיך ניט, דאַריבער זענט איהר, קינדער פון יעקב, ניט פאַרטיליגט" (מלאכי ג' 6).

דאָס וואָס מיר עקזיסטירען נאָך ביז היינטיגען טאָג אַלס אַ פאָלק, איז נאָהר דערפאַר, וואָס גאָט ב"ה איז געטריי און ס'מאַכט ניט אויס, ווי שלעכט מיר זיינען געווען, האָט גאָט קיין מאָל ניט צוריקגענומען זיינע ווערטער, קיין מאָל ניט חרטה געהאַט אויף זיינע הבטחות צו אברהם, יצחק ויעקב.

און יעצט האָבען זיי ווידער אַמאָל געזינדיגט און גערעדט געגען גאָט און גאָט האָט זיי געשטראָפט דערפאַר. ער האָט אָנגעשיקט אויף זיי ברענענדיגע שלאַנגען, וועלכע האָבען געהאַט טויטליכע גיפטען, און פיעלע פונ'ם פאָלק ישראל האָבען, אין יענעם טאָג, באַצאָלט מיט זייערע לעבענס פאַר זייער ווידערשפּעניגונג געגען גאָט.

גאָט האָט אַריינגעקוקט אין די הערצער פונ'ם פאָלק און האָט געזעהן אַז זיי האָבען חרטה געקראָגען. זיי זיינען געקומען צולויפען צו משה'ן, שרייענדיג "חטאנו" — מיר האָבען געזינדיגט. און ווען מ'קומט צו גאָט ב"ה מיט חרטה אין האַרצען און מ'שרייט חטאנו, דאַמאָלס איז גאָט תמיד גרייט צו פאַרגיבען.

און אַזוי האָט גאָט געהייסען משה'ן צו מאַכען אַ קופּערנע שלאַנג און זי אַרויפטהון אויף אַ שטאַנג. און ער האָט געזאָגט צום פאָלק: "יעדערער וואָס איז געביסען געוואָרען, ווען ער וועט אַרויפקוקען אויף איהם, אַזוי וועט ער לעבען."

וכך־היה! יעדערער פונ'ם פאָלק ישראל וואָס האָט אַרויפגעקוקט צום קופּערנעם שלאַנג איז מאָמענטהאַל געהיילט געוואָרען. וואָרום? ווייל ער האָט געפאָלגט גאָט. ער האָט געטהון דאָס וואָס מ'האָט איהם געהייסען.

מיט פונפצעהן הונדערט יאָהר שפּעטער האָט דער האַר ישוע המשיח איינמאָל גערעדט צו אַ תלמיד חכם ביים נאָמען נקדמון — אַ גרויסער גאון און אַ פירער צווישען די אידען אין ירושלים. צו איהם האָט דער האַר ישוע המשיח געזאָגט:

„און אַזוי ווי משה האָט אויפגעהויבען די שלאנג אין דער מדבר, פונקט אַזוי מוז דער בן־אָדם אויפגעהויבען ווערען, כדי יעדער איינער, וואָס גלויבט אין איהם, זאָל האָבען אייביג לעבען. וואָרים גאָט האָט אַזוי געליבט די וועלט, אַז ער האָט געגעבען זיין בן־יחיד, כדי יעדער איינער, וואָס גלויבט אין איהם, זאָל ניט פארלוירען געהען, נייערט האָבען אייביג לעבען." (יוחנן ג' 14 ביז 17).

ס'איז שוין כמעט צוויי טויזענט יאָהר זינט מיר אידען וואַנדערען אַרום איבער דער וועלט נע־ונד, קראַנק, צוביסען פון גיפטיגע מענטשען־שלאַנגען, און שחיטות אויף אונז פאַרשפּרייטען זיך מיט אַ נייער קראַפט פון טאָג־צו־טאָג.

אין אַלע צייטען פון די יאָהרען רעדט צו אונז דער קול ד': "דער בן־אָדם איז אויפגעהויבען געוואָרען, קוקט צו איהם און איהר וועט לעבען". און מיר זיינען אַזוי איינגע'עקשנ'ט און ווידערשפּעניג, אַז, מיט אונזער גאַנצער האַרטנעקיגקייט, ענטזאַגען מיר זיך צו פאָלגען גאָט.

געדענקט, יעדער פאַרגיפטעטער איד אין דער מדבר, וואָס האָט זיך ענטזאַגט צו קוקען אויפ'ן קופּערנעם שלאַג איז געשטאָרבען. קיינע ענטשולדיגונגען, קיינע ויכוחים, קיין חכמה — קיינע פון די זאַכען האָבען געהאַט אַ ממשות. "קוק ארויף צום שלאַנג!", איז געווען דער באַפעהל.

פאַרוואָס קומען מיר יעצט מיט פיעל טענות צו גאָט? פאַר וואָס זאָלען מיר ערוואַרטען ער זאָל אונז אַנדערש באַהאַנדלען? טהוען מיר דען פאָלגען וואָס ער זאָגט אונז?!

ער האָט אַרויפגעלעגט זיין חתימה אויף דעם האַר ישוע המשיח און האָט אונז געהייסען איהם צו פאָלגען.

איינמאָל, ווען דער האַר ישוע איז געווען אויף דיזער ערד, האָט ער מיט זיך מיטגענומען דריי פון זיינע תלמידים און איז מיט זיי אַרויפגעגאַנגען אויף אַ הויכען באַרג מתפלל צו זיי, און אַ וואונדערבאַרע, אויסערגעוועהנליכע זאַך האָט פּאַסירט. לייענט און שטוינט!"

„און נאָך זעקס טעג האָט ישוע גענומען פּעטרוס'ן און יעקב'ן און יוחנן זיין ברודער און האָט זיי ארויפגעבראכט אויף א הויכען בארג ביי זיך אליין. און ער איז פאר זיי פארענדערט געוואָרען און זיין פנים האָט געשיינט ווי די זון און זיינע מלבושים זיינען געוואָרען ווייס ווי דאָס ליכט. און זעה, משה און אליהו האָבען זיך צו זיי נתגלה געווען און האָבען גערעדט מיט איהם. און פּעטרוס האָט זיך אָפּגערופען און געזאַגט צו ישוע'ן: 'האר, ס'איז אונז דאַ גוט צו זיין; אויב דו ווילסט וועל איך דאַ מאכען דריי געצעלטען: איינס פאר דיר, איינס פאר משה'ן און איינס פאר אליהו'ן'. און ווי ער האָט נאָך גערעדט, האָט א ליכטיגער וואָלקען זיי באדעקט און א קול פון אויס דעם וואָלקען האָט געזאַגט: 'דאָס איז מיין געליבטער זוהן וואָס איז מיר וואוילגעפעלען, איהם זאָלט איהר הערען'." (מתיא י"ז, 1 ביז 6).

"הערט איהם!", דאָס איז וואָס מיר מוזען טהון, אויב מיר ווילען נאָהר פאָלגען גאָט.

השוב'ער אידישער לעזער! ביסט דו פאַרגיפטעט דורכ'ן ביס פון אַ שלאַנג? ביסט דו מיעד פון דיין צוועקלאָזען לעבען? ווילסט דו געהיילט ווערען? ווילסט דו האָבען אמת'ע פרייד און שלום אין דיין האַרצען? דאַן קוק צו איהם וואָס איז אויפגעהויבען געוואָרען אויפ'ן קרייץ. ער איז געקרייציגט געוואָרען פאַר דיינע זינד, בכדי צו גיבען דיר סליחת חטאים. וועסט דו קוקען צו איהם?!

THE SHEPHERD OF ISRAEL

PUBLISHED MONTHLY TO GIVE ISRAEL A KNOWLEDGE OF THE TRUE SHEPHERD, THE MESSIA

אנכי
הוא
הרעה
הטוב
יוחנן 10־11

רועה ישראל

הקמתי
עליהם
רעה
אחד
יחזקאל ל״ד, 23

א מאנאטליך בלאט צו ערקלעהרען צו ישראל דעם אמת׳דיגען משיח

Subscription Price
50 Cents a Year.

JOSEPH HOFFMAN COHN, *Editor*

VOL. XXVI No. 10
JUNE, 1943

ווער האָט געקרייציגט ישוע׳ן?

פון דניאל פיינסטאָן

אָך אַז ערך כמעט פון צוויי טויזענט יאָהר
ווערט נאָך אַלץ געשטעלט די פראַגע: ״ווער
אָט געקרייציגט ישוע׳ן?״
גערעכט אָדער אונגערעכט טהוט דאָס קריסטענ־
הום באַשולדיגען דאָס אידישע פאָלק מיט דער
אַראַנטוואָרטליכקייט פאַר דעם טויט פון ישוע
משיח.
די שונאים פון אידישען פאָלק, באַזאָנדערס אין
לענדער וואו עס הערשען די גריק אָרטהאָדאָק־
ישע (פראַוואָסלאַוונע) און רוימיש־קאַטוילישע רע־
יגיאָנען, האָבען אָפט געמאַכט די אישאו פון זיין
ויט פאַר אַ רעכטפערטיגונג פון ביטערע באַליי־
יגונגען און גרויזאַמע אָנפאַלען אויף די אידען.
אַרום איז גאָהר ניט קיין וואונדער וואָס דיזע טע־
א ווערט אָפט מאָל אויסגעוואַכט פון אידישען
אַלק.
אום צו מאַכען קלאָר דיזע פראַגע איין מאָל פאַר
לעמאָל, ווילען מיר דאָ אַרויסברענגען די פאַקטען,
עלכע זיינען פאַרצייכענט אין די כתבי הקדש, אין
הייליגע שריפטען.
אין דער בשורה טובה פון ברית חדשה קענען
יר לעהרנען אַלע איינצעלהייטען פון דעם לעבען
ן טויט פון ישוע. ס׳וואָלט געווען זעהר ווינט־
ענסווערט אַז יעדער איד זאָל זיין באַקאַנט מיט
זער וויכטיגער היסטאָריע. אַפילו איניגע רבי׳אים
והרנען היינט־צו־טאָג דעם ברית חדשה, און איי־
גע אידישע געלעהרנטע און דיינקער אנערקענען
זוע הנוצרי אַלס ״דער גרויסער לעהרער פון
ענטשהייט״. מאַקס נאָרדאהו, דער באַרימטער
ייסט און ציוניסט, זאָגט וועגען איהם: ״ישוע
ז דער גייסט פון אונזער גייסט, פלייש פון אונ־
ר פלייש. ווער קען דאַרום דענקען אויסצושליסען
הם פון דעם פאָלק ישראל? . . . ער באַעהרט
נזער ראַסע און מיר פרעטענדירען איהם אַלס אונ־
רער און די בשורה טובה — אַלס די בלומען פון
דישער ליטעראַטור״. דר. גרעץ, דער אידישער
סטאָריקער, האָט געשריבען: ״היוכע געדאַנקען
ן ערענסטקייט און אונבאַפלעקטע ריינקייט זיינען
וועז זיינע אויסגעצייכענטע כאַראַקטער־שטרי־
כען״. און אַזוי שרייבען וועגען איהם פיעלע אַנדערע העכסט געלעהרענטע. דאַרום איז קיין וואונדער ניט וואָס זיין פריהצייטיגער טויט איז גערופען געוואָרען: ״די טראַגעדיע פון צייט־אַלטער״.

ווער־זשע פאָרט איז שולדיג אין דיזען פאַרברעכען? איניגע האַלטען די רוימער פאַראַנטוואָרטליך אין דיזען טהאָט; אַנדערע באַשולדיגען די אידען; און ווידער אַנדערע זעהען אין זיין טויט די האַנט פון גאָט. דער פלאַץ ערלויבט אונז בלויז בקצור צו דיסקוטירען דיזע דריי מיינונגען.

די רוימישע שולד

קודם־כל לאָמיר באַטראַכטען די ראָלע וואָס די רוימער האָבען געשפּילט אין ישוע׳ס טויט. מיר לעהרנען פון די רעקאָרדס, אַז פּאָנטיאוס פילאַטוס, דער דאַמאָלסדיגער רוימישער גובערנאַטאָר פון יהודה, האָט אַרויסגעטראָגען פאַר איהם דעם טויט־אורטייל, און די רוימישע סאָלדאַטען זיינען געווען די דורכפירער פון דער הינריכטונג. ווי באַלד אַזוי, זיינען דאָך אָהן אַ פשרה די רוימער פאַראַנטוואָרטליך פאַר זיין טויט. יאָ! אָבער בלויז טיילווייז, ווייל פילאַטוס איז איבערגערעדט געוואָרען פון די אידישע פירער צו דער שענדליכער פאַלשונג פון גערעכטיגקייט. זיי האָבען איהם באַשולדיגט מיט פאַרראַט געגען קייזער מיט דעם וואָס ער האָט פרעטענדירט, אַזוי האָבען זיי באַהויפּטעט, צו זיין דער מלך פון די אידען, און דערפאַר האָבען זיי געפאָדערט אַז ער זאָל געטויטעט ווערען. אָבער אויף דער באַשולדיגונג האָט ער געענטפערט:

„מיין מלכות איז נישט פון דער דאָזיגער וועלט. אויב מיין מלכות וואָלט געווען פון דער דאָזיגער וועלט, וואָלטען מיינע משרתים געקעמפט אז איך זאָל נישט איבערגעגעבען ווערען. אָבער אצונד איז מיין מלכות נישט פון דאנען״ (יוחנן י״ח, 36).

כאָטשע צו פילאַטוס׳ן האָט די באַשולדיגונג אויסגעקוקט ניט גאַנץ קלאָר, האָט ער דאָך, פאַר פּאָליטישע אורזאַכען, אין זיין שוואַכקייט איינגעוויליגט צו זייער פאָדערונג פאַר׳ן טויט־אורטייל, אַרויפלעגענדיג די פאַראַנטוואָרטליכקייט אויף די באַשולדיגער פון ישוע׳ן. אַזוי ווי מיר לייענען:

„און אז פילאַטוס האָט געזעהן אז ער קען גאָהר נישט פועל׳ן, נייערט אז די מהומה ווערט נאָך גרעסער, האָט ער גענומען וואסער און האָט זיך געוואשען די הענט פאַר׳ן פאָלק און געזאָגט: ׳איך בין ריין פון דעם דאָזיגען צדיק׳ס בלוט׳.״ (מתיא כ״ז, 24).

אָבער דערמיט האָט פילאַטוס זיך אַבסאָלוט ניט ריין געמאַכט פון זיין אייגענער שולד. וואָס אנבאַלאַנגט די רוימישע סאָלדאַטען, וועט קיין רעכטדענקענדער מענטש זיי האַלטען פאַראַנטוואָרטליך, ווייל זיי האָבען בלויז געטהון זייער פליכט אַלס קאָמיסאַרען פונ׳ם געזעץ אין דער דורכפירונג פונ׳ם טויט־אורטייל.

די אידישע פאַראַנטוואָרטליכקייט

די סנהדרין, וועלכע זיינען באַשטאַנען פונ׳ם כהן גדול, די סופרים און די זקנים, האָבען אין געהיים געפּלאַנעוועט די פאַרשווערונג אָפּצוראַמען ישוע׳ן פונ׳ם וועג, ווייל זיין לעהרע האָט אונטערגעגראָבען זייער איינפלוס און רעפּוטאַציע און האָט געדראָהעט אָפּצושוואַכען זייער מאַכט, מחמת די גרעסטע טייל פונ׳ם עולם האָבען זיך אָפּגעקעהרט פון זיי און האָבען נאָכגעפאָלגט ישוען. זיין טויט, דאַרום איז געוואָרען צו זיי אַ פּאָליטישע נויטווענדיגקייט.

כאָטשע עס איז בפרוש קלאָר צו יעדען איינעם אַז דאָס אידישע פאָלק, אַלס אַ גאַנצעס, איז געווען אונשולדיג אינ׳ם טויט פון ישוע, איז אָבער אויך אמת אַז די פירער זיינען געווען קרימינעל שולדיג. דאָך, איז אומגליקליכער ווייזע, דיזער שאַנד־פלעק פאַר דעם פאַרברעכען אַרויפגעלעגט געוואָרען אויפ׳ן גאַנצען פאָלק. יעדער איינער אויפריכטיגער מענטש קען פילען אַז ס׳איז געוואָרען אַ טרויעריגע אונגערעכטיגקייט צו באַשולדיגען אַ גאַנץ פאָלק פאַר די זינד פון איינצעלנע.

די פראַגע אָבער, וועלכע ברענגט אין פאַרלעגענהייט פיעלע אידען, איז די: ״אויב ישוע איז באמת דער משיח ישראל, פאַרוואָס האָט ער זיך וויליג איבערגעגעבען צו ליידען טויט פון די הענט פון זיינע שונאים?״ אויף דעראויף איז דער ענטפער אַז דעם משיח׳ס טויט איז פון לאַנג פאָרויסגעזאָגט געוואָרען אין תורת משה והנביאים און ס׳איז ערפילט געוואָרען אין ישוע׳ן.

Published Monthly, except bi-monthly during July and August by the American Board of Missions to the Jews, 27 Throop Ave., Brooklyn, N. Y.
Entered as Second Class matter April 4, 1922, at the Post Office, Brooklyn, N. Y., under the Act of March 3, 1879. Accepted for mailing at special ra
of postage provided for in section 1103, Act of October 3, 1917. Authorized December 30, 1937. *PRINTED IN U. S.*